

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: & sicut opus
grave, gravatæ sunt super me Psal. 34. Dixi: confitebor adversum me
injustitiam meam Domino: & tu remisisti impietatem peccati mei. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

Et ultimus supplicii
Me vocat ad Te clamor.

200.

Clavos inter & vincula
Agoris & torturas,
Caput luans in oscula
In aurem insulurras,
TUI AMORE MORIOR,
UT REDAMES AMAN-
TEM,
SIC AMOR MORTE DURIOR
ME COGIT EXSPIRAN-
TEM.

201.

Te Deus meus eligam
Quem prior elegisti,
Te Amor meus diligam,
Quem prior dilexisti,
Præstat cessare vivere,
Et mori hinc migrantem,

Cessare quàm diligere,
Te Deus, me amantem.

202.

Cùm nullum punctum
poris
Sit, hora, vel momentum
Quo mihi non contuleris
Opis Tuæ fomentum,
Qui me tot beneficiis
Dignaris immerentem
Et prævenistot gratis
Indignum Pœnitentem.

203.

Sic nullum tempus trahe
Nec hora, nec momentum
Quod non amantis visum
Fidelis argumentum
Nam TE amare vita est,
Amare mors cessare,
In hoc vis omnis fœta est,
Aut mori, aut amari.

Quoniam iniquitates meæ supergrava
sunt caput meum: & sicut opus grave
gravatæ sunt super me *Psal. 34.*
confitebor adversum me in iustificationem
meam Domino: & tu remisisti impietatem
peccati mei. *Psal. 33.*

A Ccipe Sacrificium confessionum mearum de
linguæ meæ, (a) quam formasti & excitavit
confitear nomini tuo: & sana omnia ossa mea
cant, Domine quis similis tibi? Neque enim

(a) S. Augustinus lib. 5. Confess; cap. 1.

quid in se agatur, quid tibi confitetur: quia ocu-
 tum non excludit cor clausum: Nec manum
 repellit duritia hominum: Sed solvis eam cum
 mis, aut miserans, aut vindicans & non est, qui se
 defendat à calore tuo. Sed te laudet anima mea, ut
 exte: & confiteatur tibi miserationes tuas, ut laudet
 Non cessat, nec tacet laudes tuas universa creatura
 nec spiritus omnis hominis per os conversum ad te:
 animalia, nec corporalia, per os considerantium ea:
 exurgat in te à lassitudine anima nostra, innitens eis,
 que fecisti: & transiens à te, qui fecisti hæc mirabiliter:
 tibi refectio & vera fortitudo.

Defecit in dolore vita mea, & anni mei
 in gemitibus. *Psal. 30.*

Erò te amavi pulcritudo tam antiqua, & tam nova,
 (b) serò te amavi. Et ecce intus eras, & ego foris,
 tibi te quærebam, & in ista formosa, quæ fecisti, de-
 mis irruebam. Mecum eras, & tecum non eram.
 me tenebant longè à te, quæ si in te non essent, non
 ent. Vocasti, & clamasti, & rupisti surditatem meam.
 cruscasti, splenduisti, & fugasti cæcitatem meam.
 grasti, & duxi spiritum, & anhelò tibi. Gustavi, &
 rio, & sitio: Tetigisti me, & exarsi in pacem tuam.

Anxiatus est super me spiritus meus: in
 me turbatum est cor meum. *Psal. 142.*

Quis similis tibi eriam in diis Domine? (c) Quis si-
 milis tibi? Magnus in sanctitate, terribilis atq;
 lau-

(b) Idem Conf: lib. 10, cap. 27. (c) S. Augustinus soliloq, cap. 33.